

مدیران
ادوار بنیاد
سینمایی فارابی
گرد هم آمدند

مأموریت‌های فارابی

روی میز بازنگری

بنیاد سینمایی فارابی بر اساس یک هدف کلیدی تشکیل شدند؛ چرا که دولت‌ها نمی‌خواستند خودشان خیلی از مأموریت‌های اجرایی را انجام دهند؛ بنابراین مجموعه‌های اثرگذار و چابک را تشکیل می‌دادند؛ اما باید بپذیریم که فارابی در دو دهه اخیر، فرزند زمانه خود نبوده است.

وی افزود: فارابی باید نیازهای سینمای ایران برای پیش‌برد رویه‌های آن را رصد کند. آیا نیاز الان ما، این است که تولید کم است؟ تولید زیاد است؟ بین الملل باشد یا نباشد؟ و ده‌ها سوال دیگر. مشکل این است که فارابی مانند بسیاری از نهادهای دیگر، خود را فقط ملزم به پاسخگویی به بخشی از حاکمیت می‌داند، نه به سینماگران؛ که همین موضوع سبب شده تا مأمور و معذور باشد!

عسگرپور سپس تأکید کرد: باید بررسی کنیم که سینمای ایران اکنون چه چیزی نیاز دارد تا فارابی آن را تأمین کند.

همچنین سید احمد میرعلایی در ادامه این نشست گفت: ۲ بحث شکل گرفته است؛ اینکه بنیاد سینمایی فارابی باید تعطیل شود یا اینکه تلاش کند تا به بهبود عملکرد برسد. وی توضیح داد: برای بهبود عملکرد و شرایط، باید توجه داشته باشیم که در حوزه فیلمسازی نیاز داریم در عین توجه به مخاطب داخلی، فیلم‌هایی داشته باشیم که بیرون از مرز نیز مخاطب داشته باشد. میرعلایی اظهار کرد: ما اکنون در حوزه فیلمسازی در سینما، تلویزیون و سایر بخش‌ها، نقش مدیریت‌های اشتباه را شاهد هستیم که گاهی اسیر اسم‌ها و هیجان‌ها می‌شوند. ضمن آنکه فیلمساز باید فارابی را خانه خودش بداند و همانطور که آقای بهشتی گفتند، در زمانی فیلمساز حس می‌کند، فارابی می‌تواند فارغ از هر چیز دیگری، از نظر فکری به او کمک کند.

علیرضا تابش نیز با اشاره به دوره مدیریت خود بیان کرد: در زمان ما، کرونا نقطه عطفی در صنعت تصویر و سایر خدمات ایجاد کرد و مصرف مخاطب را دگرگون ساخت و همین باعث شد تا آن زمان نقطه عطفی در سیاستگذاری و حکمرانی شکل بگیرد. بر همین اساس، قبل از سال ۱۴۰۰ یک سند چشم‌انداز برای دهه ۱۴۰۰ تا ۱۴۱۰ به اختصار نوشته شد و تلاش کردیم به همه موضوعات از مدیریت قرنطینه‌ای تا پلتفرم‌ها و ... پاسخ بدهیم و در پایان دوره، آن را تحویل دوستان پس

نشست هم‌اندیشی مدیران عامل ادوار بنیاد سینمایی فارابی به میزبانی حامد جعفری مدیرعامل فعلی بنیاد برگزار شد.

در ابتدای این نشست، راشد فریدزاده با اشاره به سابقه فعالیت فارابی گفت: بعد از گذشت بیش از ۴۳ سال از تأسیس نهاد ریشه‌داری به نام بنیاد سینمایی فارابی و با توجه به مقتضیات زمانه، به نظر می‌رسد که مأموریت‌های کلان این بنیاد به عنوان نهاد ملی سینمای ایران، نیاز به بازنگری در سایه همفکری دارد و حتماً با همفکری و استفاده از تجربه مدیران عامل ادوار، می‌توان مسیر درست‌تری طراحی کرد.

حامد جعفری، مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی نیز بیان کرد: هدف اصلی از تشکیل این جلسه، در کنار تجدید دیدار با مدیران عامل فارابی در خانه خودشان، بحث و گفتگو درباره طراحی سیاست‌ها، مأموریت و برنامه ۱۰ سال آینده بنیاد سینمایی فارابی با تکیه بر تجربه مدیران ارشد این نهاد محترم است.

در ادامه، سیدمحمد بهشتی مؤسس و اولین مدیرعامل بنیاد عنوان کرد: اگرچه از سال ۷۰ نقطه عطفی رخ داد و مدیریت صحنه فرهنگ ناموزون شد، اما ما همچنان درگیر مدیریت شرایط قرنطینه در حوزه فرهنگ هستیم. اصولاً شیوه مدیریت شرایط قرنطینه، یک شیوه منسوخ است که فرصت‌های زیادی را از بین می‌برد.

وی افزود: باید فکر کنیم چه شد که ترکیه در صنعت نمایش، فیلم، سریال‌سازی و ... از ما که سرآمد این حوزه‌ها در منطقه بودیم پیش‌افتاد؟ چه شد که صنعت سینمای کره از ما جلو افتاد؟ باید بدانیم با داشتن آثاری که برای آن، فقط گروهی به سینما بروند، دیپلماسی فرهنگی رخ نمی‌دهد.

سپس محمدرضا جعفری جلوه گفت: امروز باید از «مدیریت مقدور فرهنگی» سخن گفت. باید توجه کرد که ابزارهای کنترل، نظارت‌ها و باید‌ها و نبایدها، روش‌های فرسوده، قدیمی و ناکارآمدی هستند.

وی تأکید کرد: باید به جای اینکه بخواهیم روی یک اثر هنری، اثر بگذاریم، باید سراغ سلسله جنبان تولید آن برویم و روی آن اثرگذار باشیم. با این کار می‌توان مدیریت عمیق فرهنگی انجام داد. فارابی باید مدیریت عمیق فرهنگی کند و بر سرچشمه‌های سینما و سینماگران اثر بگذارد نه اینکه خود را به یک کمپانی فیلمسازی تقلیل دهد.

در ادامه، محمدمهدی عسگرپور نیز بیان کرد: نهادهایی مانند

از خودمان دادیم. وی تأکید کرد: به نظرم این نشست‌ها باید استمرار یابد و پرسش‌های جدی از پیش از جلسه مطرح شود تا در جلسات درباره آنها بحث جدی‌تری صورت گرفته و نتایج آن منجر به یک سند پیشنهادی برای ارائه به مدیران ارشد حوزه فرهنگ شود.

مجید زین‌العابدین نیز در ادامه این نشست گفت: مشکل اصلی بنیاد سینمایی فارابی این است که در طول تمام این سال‌ها، همچنان مانند چهار دهه قبل حرکت کرده و متناسب با مقتضیات امروز خود بازطراحی و بازتنظیم نشده است.

زین‌العابدین ادامه داد: در یکی دو دهه اخیر، شرایط به گونه‌ای رقم خورده است که فارابی در ساختار وزارت فرهنگ، نسبت به جایگاه و تصمیماتی که باید برای سینمای ایران بگیرد، دچار لکنت شده است، بر همین اساس فارابی نیاز به یک بازتعریف و «ری‌برند» دارد.

همچنین علیرضا رضاداد با اشاره به نسبت فارابی و سازمان سینمایی اظهار کرد: مشکل و گلوگاه اصلی فارابی، همان جمله اول اساسنامه آن است که می‌گوید فارابی بازوی اجرایی وزارت فرهنگ است. دیدگاهی که باعث شد فارابی از سازمان سینمایی و کار اصلی خودش جدا شود. باید یادآوری کنم هر زمان که رویکردهای فارابی و مدیریت آن در نسبت با سازمان سینمایی یا معاونت سینمایی همراه هماهنگ بوده، برای سینما اتفاقات خوبی افتاده و به جای خوبی در عملکرد خود رسیده است و بالعکس.

وی تصریح کرد: باید توجه داشت که در حال حاضر پیشخوان حوزه فرهنگ تغییر کرده و به دنبال آن، مفهوم سیاستگذاری نیز دست‌خوش تغییراتی شده است؛ اما همیشه به‌ویژه در ۲۰ سال اخیر، فقدان منابع باعث شده تا فارابی نتواند آنچنان که باید، به پیشبرد سیاست‌های سینمایی کمک کند.

رضاداد افزود: باید توجه کرد که فارابی روزی مرجعیت سینمای ایران را برعهده داشت و امروز این مرجعیت دچار تغییر شده است. علاوه بر این، کارکرد سینما و بهایی که برای کشور داشت نیز کاهش پیدا کرده است. بنابراین اگر می‌خواهیم تصمیمی گرفته شود و تأثیرگذار باشد، باید برای کل سینما باشد که بنیاد سینمایی فارابی هم جزء کلیدی و مهم آن شناخته می‌شود.

وادی خدایا

گل‌سنگ